2 numer udkommer idag af „Stavanger Aftenblad", nr. 248 og 249.

Lagmandstinget.

Sagen mod Osmund Hylen, Sand, som stod tiltalt for falsk anklage og fragaaelse af underskrift, tilendebragtes først iformiddag. Tiltalte blev helt frifunden.

Som sidste sag forelaa en falsknerisag mod Ole Nilssen Sundfør, Skjold. Forsvarer overretssagfører Vik. Som lagrettemænd fungerte Thorsen (ordfører), Stangeland, Vifteb, Skjørestad, Kirsebom, Simonsen, Stenberg, Ødegaard, Sem Bø og Ronneberg.

Tiltalte kjendtes skyldig i falsk, men under særdeles formildende omstændighed. Han idømtes 15 dages fængsel paa vand og brød og 30 kroner i sagsomkostninger. Han vedtog.

Hermed er lagmandstinget slut for denne gang.

Torvet

viser sig nu for tiden fra sin allerelskværdigste side. Alt muligt er der, og massen af hver sort. Blomsterkjærrerne er rigtignok komt mer i baggrunden end tidligere, men den lange række af gulerød, kaalhauer og æbleskrin dekorerer paa sin maade de ogsaa og gir et mere solid præg. Æblerne sælges for 5—20 øre literen efter kvalitet, pærerne for 10—40 øre; plommer er en sjelden vare iaar. Hodekaal 5—40 øre, blomkaal 20—30, gulerødder 4 øre bunden o. s. v. — Eggene forlangtes der idag kr. 1.20 sneset for. Oxe- og faarekjød 18—20 øre marken og kalv 13—15 øre. Aller solgtes for 20 øre stykket.

Fiskeafdelingen udsøgt rig idag. Mort til 10 øre, saa smaa den er, tørt og lange til en krone for de allersøæreste, hyse 10—20 øre, flyndre 40 øre knippet, smaa-hyse 30 øre knippet og høvring 4—5 øre.

To bidragslister,

som hver for sig paakalder almindelig opmerksomhed, er udlagt i „Aftenbladet"s redaktion.

Den ene er til Bjørnsonlegatet — det levende, virksomme, frugtbringende monument, der skal reises til ære for vort lands største folkevækker i den sidste menneskealder, Bjørnstjerne Bjørnson.

Den anden er til et mindesmerke over Petter Dass, Nordlands evige sanger og vores alles udødelige forlyster og stadige citatkilde. Denne liste skal indbrages inden 15. oktober og findes udlagt i bladredaktionerne og hos Floor.

Begge formaal fortjener enhvers støtte, og man modtar med tak ogsaa de mindste bidrag.

Mange klager

over, at her ikke findes en anstændig katalog over kommunebibliotekets bøger, har der været ført og medrette. Den eneste erholdelige existerende katalog er fra 1886; i 1893 blev der vistnok udgit et tillæg, som dog forlængst er udsolgt. Dette skaffer meget bryderi og er uheldigt for søgningen. Det oplyses imidlertid, at der for tiden er en tillægskatalog under trykning, som vil bli ført helt frem. Den vil bli færdig i den nærmeste fremtid og bøde paa den store mangel.

Ved medhomsretten

blev idag to bergensere, som havde tat forskjellige sager fra sin veninde, idømt henholdsvis 20 og 4 dages vand og brød. De vedtog begge. Der fragik 4 dage for udholdt varetægt, og den ene var dermed færdig.

En uforstandig mor.

Forleden dag meldte en ung pige sig ind i en afholdsforening sammen med en veninde. Hendes far havde intet mod dette, men hendes mor havde sat sig paa bagbenene og vilde negte hende at gaa paa mødet om kvelden; faren var ikke hjemme. Hun gik alligevel og lod sig opta som medlem. Da pigen efter mødet sammen med sin veninde skulde ind, havde moren stængt døren for hende, og trods hendes gjentagne banken slap hun ikke ind og maatte tilslut slaa lag for natten med den anden, som forøvrigt bodde i samme hus, fortælles os. Det er heldigvis sjelden, man hører tale om saa ufornuftige mødre.

Stavanger Handels- og Industribank.

— Aktiekapital Kr. 2,000,000 —

besørger Inkassationer paa Ind- og Udlandet til billigste Satser, udsteder Skibs- og Reiseaccreditiver og udfører alle almindelige Bankforretninger.

Mudocci—Edwards koncerten.

Frøknerne Mudocci og Edwards, der skal koncertere her, har i Trondhjem havt en kolossal succes. Istedetfor den oprindelig averierede ene koncert maatte damerne give 3 koncerter, alle for fuldt hus. Ved den sidste koncert i søndags var der ligefremme ovationer. „Da frøknerne Mudocci igaar kjørte hjem fra koncerten, skriver „Dagsposten", havde der udenfor frimurerlogen samlet sig en stor menneskemængde, som hilste damerne med haandklap og bravoraab. Ogsaa udenfor Grand hotel bragte endel af det taknemmelige publikum damerne sin hyldest i begeistrede ovationer." Bladet slutter sin anmeldelse med et hjertelig, velment „velkommen snart igjen!"

Den norske handelsstands fællesforenings bestyrelse afholder møde i Kristiania den 11. ds.

Kjøbenhavn er altsaa erobret af en nordmand. Gude afløser Beck Friis der. Men ellers blir alt ved det gamle, svenskerne besætter fremdeles alle de 4 store diplomatstieder: London, Paris, Berlin og St. Petersburg. Aar efter aar har der været skrevet om dette misforhold, og [illegible]dig har det ligesom ligget under, at ved første indtrædende lejlighed skulde nordmændene bli fuldt tilfredsstillet. Nu ser vi, hvor meget der mentes med det. Slig arter „fællesskabet" sig!

„Nordmænd i det 19. aarhundrede."

Under denne titel er i disse dage paa Aschehougs forlag begyndt udgivelsen af et større hefte-verk under redaktion af professor Gerhard Gran.

Der har ofte været klaget over, at kundskaben om vor egen historiske udvikling hos almenheden er paafaldende liden. Og dette gjelder, saa underlig det end høres, kanske mest det sidste aarhundrede. De fleste af os kjender de store navne paa politikens, kunstens og videnskabens omraader, men kun faa har rede paa, hvad disse navne egentlig betyder, hvilken indsats deres bærere har gjort i vor kulturudvikling.

Dette skyldes vel i første række, at vi endnu savner en fuldstændigere fremstilling af Norges historie i det netop forløbne aarhundrede.

Denne mangel søger ovennævnte verk at afhjelpe.

Det nye ved verket er imidlertid, at det ikke fremtræder i form af en sammenhængende historisk fremstilling — men som en kronologisk ordnet samling biografiske skildringer af de mest fremtrædende blandt det 19. aarhundredes store mænd, idet udgiveren gaar ud fra, at biografien er den form af historie, som læses mest og naar længst frem. Gjennem disse enkeltfremstillinger af betydelige mænd og deres arbeide tegnes i store træk et billede af norsk kulturudvikling i forrige aarhundrede, et billede, som blir desto livligere, som de enkelte skildringer leveres af de paa hver sit omraade mest kompetente mænd; det har nemlig lykkedes udgiveren om sin plan at samle en kreds af medarbeidere, som byder den bedste garanti for, at verket baade med hensyn til indhold og form vil yde det udmerkede.

Medarbeiderlisten tæller navne som dr. Aubert, Cath. Elling, hypotekbankdirektør Ebbe Hertzberg, biskop Heuch, dr. Elling Holst, cand. mag. H. Koth, statsraad Løvland, professor Moltke Moe, professor Yngvar Nielsen, professor J. E. Sars, fru Math. Schiøtt, konservator Thiis, professor Torp, amtmand V. Ullmann og redaktør Vogt.

Bogen henvender sig til det store dannede publikum, og skildringerne er derfor holdt i en let og populær form; samtlige skildringer ledsages af vedkommendes portræt.

Telegramer
til
„Stavanger Aftenblad."

(Norsk Telegrambyraa.)

Kristiania, 4. oktober

Kulstreiken.

Washington: Præsidenterne for kultransportbanerne vil afslaa ethvert forslag om at forhandle med formændene for de forskjellige grubearbeiderforeninger. De er dog villige til at gaa ind paa et forslag, som gaar ud paa at søge opnaad forstaaelse, paa betingelse af at arbeiderne gjenoptar arbeidet, hvorefter deres forbringer, forsaavidt de er individuelle, vil bli forelagt en voldgiftsret, hvis medlemmer skal vælges af præsident Roosevelt. Jernbanepræsidenterne har lovet at underkaste sig en saadan voldgiftskjendelse.

Washington: Konferancen i Det hvide hus igaar slutted, efter hvad formanden for arbeiderforbundet meddeler, uden at der opnaaedes enighed om noget resultat.

Washington: I det igaar i Det hvide hus afholdte møde angaaende kulstreiken deltog næsten alle de af præsidenten indbudne. Præsidenten betoned, at han ikke ansaa sig berettiget til en officiel indskriden, men appellerte til begge parters fædrelandskjærlighed og bad dem foreløbig indstille stridighederne og slutte en overenskomst om en øieblikkelig gjenoptagelse af arbeidet for derved at afvende den nationale ulykke, som kulmangelen ved vinterens begyndelse vilde medføre. Præsidenten anmodet deltagerne om atter at indfinde sig i Det hvide hus om eftermiddagen kl. 3, da han haabed at være istand til at forelægge dem forslag til en overenskomst.

25,000.

Lens (Frankrig): Ialt streiker nu 25,000 arbeidere.

Dreyfus.

Afvises fra begravelsen.

Paris: Fra sikker kilder meldes, at Alfred Dreyfus som følge af en længere samtale, han igaar formiddag har havt med fru Zola, har opgit planen om at være tilstede ved Zolas begravelse.

Fru Zola udtalte ønsket om, at den sidste hyldest, der vistes hendes mand, maatte bli af rent literær karakter. Hun tilføied, at hun frygted for, at Dreyfus' nærværelse vilde fremkalde udslag af politisk lidenskab, og hun bad ham derfor la være at vise sig ved begravelsesceremonien.

Dreyfus svarte, at han betragted sin nærværelse ved graven som en betaling af sin taknemlighedsgjeld til den afdøde og tilføied, at hans udebliven vilde bli udlagt som feighed.

Fru Zola anmodeb ham imidlertid indtrængende om at afstaa fra sit forsæt, og tilsidst gav han efter.

Brand.

Halmstad: Brand udbrød igaar nat hos en gaardbruger i Melby. Tre børn indebrændte, og flere børn saaredes haardt, deriblandt et livsfarligt, da det skulde redde sig ud af vinduet.

Zola's begravelse.

Paris: Politidirektøren træffer omfattende forberedelser for at forebygge uroligheder ved Zola's begravelse. Deputationer, som vil delta i begravelsen, maa melde sig hos ham, da han personlig vil overta ledelsen af ligtoget.

Officielt.

Kristiania: I ministerielt statsraad igaar er envoyé i Kjøbenhavn, friherre Beck-Friis, og envoyé i London, grev Carl Løwenhaupt, meddelt afsked i naade, idet kongen har bevidnet begge sin tilfredshed med deres udskjære virksomhed.

Til envoye i London er udnævnt nuværende envoye i Rom, friherre Bildt, til envoye i Kjøbenhavn nuværende envoye i Madrid og Lissabon, Gude, og til envoye i Madrid og Lissabon forhenværende envoye sammesteds, Wedel-Jarlsberg.

Til legationsraad i Petersburg er udnævnt byraachef i det norske justitsdepartement P. B. Anker.

Overlærer i Hammerfest, H. E. Torkildsen, er konstitueret som overlærer ved Kristiansunds offentlge skole.

Adjunkt ved Trondhjems katedralskole, H. J. Johannesen, er konstitueret som overlærer, og adjunkt ved Skiens offentlige skole C. C. Gundersen er konstitueret som adjunkt, begge ved Trondhjems katedralskole.

Adjunkt i Aalesund J. Borchsenius er konstitueret som midlertidig adjunkt ved Skiens offentlige høiere almenskole.

Sekretær i Indredepartementet cand. mag. og juris Waldemar Foss er paany for et aar tilstaaet konsulatstipendium til et beløb af 5000 kroner.

62 kadetter er udnævnt til premierløitnanter, og en række forsættelser har fundet sted inden kystartilleriet.

Landmark.

Kristiansund: Angell Landmark er beskikket til lensmand i Aure.

Trawlerkonflikt.

Grimsby: Trawlernes konflikt er igaar indtraadt i et akut stadium paa grund af det utilfredsstillende svar, som rederne har git paa styrmændenes forbringer om forhøielse af deres andel i udbyttet samt forskjellige andre forbringer. Trawlernes mandskaber holdt igaar et møde, hvori der vedtoges at meddele rederne, at den sidst indgaaede overenskomst betragtes som bortfaldt fra og med 2. januar 1903.

Makedonien.

Sofia: I møde igaar af den makedoniske komite oplystes, at der var udbrudt oprør i Kastoria. Der vedtoges en resolution, hvori regjeringen opforbredes til at søge at interessere stormagterne, særlig Rusland, for Makedonien.

Stor brand.

Norrköping: Den største brand, som har raset her siden Smedjeholmens brand, udbrød igaaraftes ved 10-tiden. Ved den sydlige ende af Bergsbron ved Bredgatans udmunding i Samtalstorget ligger paa venstre haand et stort bygningskomplex, som tilhører Bergshavns aktiebolag, men hvor ogsaa en række andre firmaer har sine kontorer og lagere. I den mellemste af de tre bygninger merkedes branden først, og snart stod alle tre bygninger i lys lue. Brandvæsnet indfandt sig næsten øieblikkelig, og slukningsarbeidet blev drevet med energi, men bygningerne nedbrændte til grunden. Om skadens størrelse er ingen underretning indløbet.

Dampskibstrusten.

Newyork: Et herværende blad meddeler, at efter sikkert forlydende er ogsaa Holland-Amerikalinjen indbefattet i den store dampskibstrust.

Peary?

London: Til Morning Post meldes fra Newyork: Fra god kilde meddeles, at Ziegler, som udrusted Baldwinexpeditionen, agter at sende Peary afsted paa en ny expedition næste aar. Baade Ziegler og Peary negter at gi nærmere oplysninger.

Helst en svenske.

Stockholm: Handels- og sjøfartsnævnden har i en betænkning angaaende ansøgerne til generalkonsulatet i Lübeck udtalt, at den anser alle tre ansøgere kompetente. Særskilt fremhæves dog, at embedet fortrinsvis bør besættes med en svensk mand, og at notarien, dr. Gronvall, baade i egenskab af nævndens sekretær og i sin virksomhed har lagt for dagen en fremtrædende dueligbed og særdeles gode indsigter i, hvad der angaar handel og sjøfart.

Kommandør Johannsen.

Kristiania: Kommandør Johannsen var igaar lidt bedre. Han kunde endda ikke tale, men lod til at kjende sine omgivelser. Lægerne udtaler haab om helbredelse.

Faldt af hesten.

Kristiania: Oberstløitnant C. Jensen kom igaar under et ridt alvorlig tilskade, idet hesten stelled og faldt med rytteren under sig. Oberstløitnanten var endnu igaaraftes ikke komt til bevidsthed, og lægerne meddeler, at skaden er hjernerystelse. Man haaber dog, at oberstløitnanten vil komme sig.

Afmonstret.

Kristiania: „Fram"s besætning afmonstredes igaar. Baumann, førstestyrmanden og etpar til blir dog i tjenesten nogle dage endnu.

Forhøiet diskonto.

Berlin: Den tyske rigsbank har idag forhøiet diskontoen fra 3 til 4 pct. og lombardrenten til 5 pct.

Finland er efter telegrammene igaar nu fuldstændig opslugt af den russiske „fredsfyrste". Statskupet af 15. februar 1899 er hermed fuldbragt, idet endog Finlands regjering — senatet — er sat under præsidium af den russiske generalguvernør eller hans adjutant, hvorved det synker ned til et rent expeditionskontor. Samtidig er der i Finlands civiladministration git plads for personer af russisk herkomst og med russiske examener; bl. a. vil jo derved kunne raades bod paa de finske domstoles umedgjørlighed og præsternes standhaftighed. Endelig er der indført forskjellige forandringer m. h. t. embedsmænds afsættelse. — Al redning synes nu umulig, intet haab synes levnet det seige finske folk. Men der kommer vel en opgjørets dag ogsaa for „fredsfyrsten" fra Haag!

Haagenvik.

Hr. B. K.!

De fortællinger, De opvarter med i Deres artikel „Et vestlandsk herresæde og dets historie", synes mig daarlig valgte, naar De vil give en historisk oversigt af Haagenvik, som jeg personlig har været knytet til i over 25 aar. De splinternye oplysninger fra Deres skolelærer, hvem jeg personlig kjendte, er saa barnslige, at de fortjener egentlig ingen imødegaaelse. Faktum er imidlertid, at de, som er fødte og opdragne i Haggenvik, aldrig nogensinde har kjendt til eller hørt, at der har spøget. Flere af den Kroghske slegt, som boede inde i Rysylkefjordene, levede efter folks udsagn et nokaa frit liv, drak tildels meget og stod over den daværende landsbefolkning i verdensdannelse. De betragtede bønderne mere som livegne, der altid skulde staa til tjeneste for deres militære luner. Forsaavidt var der dengang, overalt hvor ryggesløsheden existerede, et folkemundheld, at de var saa fæle, det spøgte efter denne eller hin, selv efter præster i deres studerkammere.

Spøgeriet bestod forresten i, at et par gutter havde fornøielsen af at skræmme sin lærer en aftenstund.

Spøgelserne har vel havt ligesaaliden sandhed som den historie, jeg for vel 20 aar siden hørte af den gamle agtværdige haugianer, R. T., der var født i Vats og døde her i byen for nogle aar siden, 100 aar gammel. Fortællingen lød saaledes: Der boede en af Krogh'ene paa „S" — en fæl, stor mand. Bønderne mileveisfra var rædde ham og skyede ham som ondt; thi han havde for at faa penger solgt legeme og sjæl til „Hinmaen". Engang kom han til Vats. Far saltede brisling, og der stod 10—12 tomtønder paa bryggen. K. steg iland fra skydsbaaden, og tønderne stod ham i veien; men K. hoppede — paaklædt med mundur og sabel — op i den ene tønde og derfra i den anden, fortsættende i alle tønder, bandende saa det lyste; thi det var „Hinmaen", som ligesom løftede ham, saa han sveiv fra den ene tønde til den anden."

At historien er en ligesaa stor skrøne som de omtalte spøgelser, føler jeg mig forvisset om.

De andre fortællinger om denne mand med rød uniform og gevær og jagthund samt alle de tapre krigsfortællinger, har jeg ofte hørt som kvældsprat derinde, men den nu 80-aarige M. M., som direkte nedstammer fra familien Krogh, har altid tilbagevist disse kjøkkenbænkskrøner som noget af det, hvorom det i visen heder, at det har gjort sig sjøl.

Slegten har villet forherlige sine forfædre med egenskaber og begivenheder, for ligesom at imponere de dengang troskyldige bønder; og naar jeg tænker paa F. M.s fiske-, jagt- og rohistorier, saa var disse i samme stil. Faktum er, at den militære gren af den Kroghske familie, ligesom Fasting paa Foldøen og Weltzien paa Knudsvig, kjøbte sine gaarde af den danske regjering for at kunne bo i nærheden af exercerpladsene Sandeid—Hjelmeland og andre militære øvelsesplads i Rysylke. Efter de gamle dokumenter eiedes den meste jord af den danske regjering.

De mange bygdefortællinger derinde om udvist tapperhed savner saavidt jeg ved, eihvert historisk grundlag. Har en K. hoppet over Vikedalselven eller Sandeidelven ved stavsprang, saa har vel heller ikke dette været af større betydning, end at elvebredden tillod det samme for enhver anden spræk kar. Jeg skal ikke tale om salderen, en drikker, som ikke fortjener mere at erindres end enhver anden slig mand. Men naar man vil skrive om Haagenvik, bør man ikke glemme den ældste datter af kaptein Fredrik Krogh, Anna Marie Kathrine.

Den sidste militære paa Haagenvik var nævnte kaptein, som ingen sønner efterlod sig. Døtrene indgiftedes med familierne Beyer, Kielland, Monteclair i Bergen samt Barth og Magnus, der var provst i Skjold. Aldrig har jeg nogensinde hørt en kvinde, hverken i by eller paa land, der førte et smukkere sprog end den gamle bedstemor. Skjønt og beskedent fortalte hun om sit barndomshjem og sine forfædre; men aldrig hørte jeg noget til den opskrydte tapperhed, som nys kom for offentligheden. Den gamle var musikalsk og sang yndigt. Denne dame blev gift med sjømanden Johannes Magnus, søn af provsten i Skjold. De levede et langt og lykkeligt samliv og med hende kom Haagenvik over i Magnusslegten. Hr. B. K. fortæller, at Johannes Magnus var bygmester og har bygget flere store skibe. Ogsaa dette er ukorrekt. Johannes Magnus, der kaldtes proprietær, havde fem sønner, Fredrik, Morthen, Anthon, Georg og Fritz samt døtrene Marie, Anna og Hanna, alle gifte. Fredrik fik hovedgaarden Haagenvik, som deltes med broderen Morthen, der fik Volden. Morthen lever og er otti aar. Sammen med gamle bogtrykker Dreyer udstod han sin lære som typograf hos Kielland paa Bergene. Dels af presten Løberg i Vikedal, men især af løitnant Puntervold i Egersund lærte han skibsbyggeriet. Det var ham, som havde leveret slup „Stavanger", tilhørende D. G. Normann. Da Magnus i flere aar havde bygget skibe, vaktes ogsaa broderen Fredriks lyst til at drive samme forretning. Morthen Magnus var da først konstruktør for broderen. Begge udvidede virksomheden til en af de største i sit slags i vort land. Sine formuer tabte de paa fallenterne Køhler & Aas og andre store konkurser — de maatte i saa maade dele skjæbne med de fleste skibsbyggere i Norge.

Af de gamle paa herresædet lever tilbage Morthen Magnus, som jeg muligens senere skal komme tilbage til; ti det er ved hans store virksomhed og alene ved ham, at gaarden Haagenvik specielt i 60 og 70aarene kom i ry paa vestlandet ved de mange skibe, der udgik herfra.

h.

Gasbadeovne farlige?

I de senere aar er det blevet noksaa almindeligt at indlægge bad i private leiligheder, og mange steder sker opvarmningen af vandet ved hjelp af gas. At denne kan være forbunden med fare, synes ikke at indgaa i den almindelige bevidsthed, og det tør derfor have sin betydning at meddele følgende tilfælde, som findes beskrevet i Lunds läkaresällskaps förhandlingar for 1902: I november 1901 kl. 7¾ om aftenen fandt man den unge nygifte fru B. liggende bevidstløs i badekarret i sin leilighed. Kl. 7 havde hun talt med sin tjenestepige uden at nævne, at hun vilde bade, og hun havde selv gjort badet istand. Det er saaledes usikkert, hvor længe hun havde været i badet. Man antog ½ time, muligens 3 kvarter, og da man fandt hende med munden og det halve ansigt under vand, troede man først, at hun var besvimet og senere druknet. Men de næsten øieblikkelig tilkommende læger kunde ikke faa liv i hende, og en nærmere undersøgelse godtgjorde, at hun var kvalt af kulos.

Tilfældet vakte megen opsigt og beklagelse, og man gjorde en del undersøgelser af luften i badeværelset før og efter vandets opvarmning. Resultatet var, at hvis der ikke sørges for ordentlig ventilation i badeværelset, udvikles der i kort tid drebende mængder kuloxyd. ½ — 1 pct. kuloxyd i luften er nemlig nok til i kort tid at fremkalde døden, og da kuloxydet med blodfarvestoffet indgaar en fast kemisk forbindelse kuloxydhæmoglobin, er selv mindre mængder af denne gas yderst farlig.

Erindrer man nu, at de fleste badeværelser er temmelig smaa, og at den lysgas, som bruges til at opvarme vandet, altid indeholder kuloxyd, som ved forbrænding overføres til kulsyre, er det let at indse, at saasnart luftens surstof er opbrugt, kan oxydationen ikke foregaa, og istedetfor kulsyre kommer der ud i rummet den giftige kulos. En almindelig gasovn opbruger alt surstof i et badeværelse paa 15—16 kubikmeters ruminddhold i løbet af et kvarter, og da det gjerne tager 15—20 minuter at opbede et bad, vil et saadant rum være yderst giftigt, hvis der ikke ventileres ordentlig. I virkeligheden har man i mange familier, efter at have benyttet badet, merket ildebefindende, døsighed, hovedpine o. l. som tegn paa en lettere kulosforgiftning. Dette kan undgaaes ved at sørge for rigelig ventilation, og man kan undersøge, om forbrændingen i ovnen er tilstrækkelig ved at sætte et brændende lys i en lav stage paa gulvet. Hvis dette brænder godt med klar lue, kan man være nogenlunde tryg. Denne enkle forsigtighedsregel burde man aldrig undlade at iagttage, naar man har gasbadeovne.